

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America Since 1908 Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

“AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA” (Róma 1:16)

117. KÖZGYŰLÉS, 65. BIBLIAI KONFERENCIA - RÁMA

**GERJESSZÜK FEL
LELKI AJÁNDÉKAINKAT!**
2Timóteus 1,6

Szövetségünk testvériségének idei legnagyobb találkozására július első hétvégéjén került sor. Ez a hagyományos tábori, *Bibliai Konferencia* ideje, s leggyakrabban a szövetségi konvenciókat is ekkor tartjuk.

A közgyűlést megelőző bizottsági gyűlésekre péntek délután került sor. De a táborozás jóval hamarabb kezdődött, hiszen a *gyülekezeteink ifjai* hétfőtől kezdve már itt voltak. Egy jó negyvenes csoport, segítőkkel, személyzettel együtt közel százan. A fiatalok részletes beszámolóját a hetedik oldaltól olvashatjuk.

Vacsora után a *Nőszövetség* által szervezett *istentiszteletre* gyülekeztünk. Erről pedig a hatodik oldalon találhatunk fényképes beszámolót.

Kellemes időt kaptunk a háromnapos találkozóra, sőt az előző, és a közgyű-

lést követő hét is nagyon kedvező volt. A *gyermekaink* számára - a közgyűlés után - 5 csoportban tartottuk a foglalkozásokat - koruknak megfelelő elosztásban. Erről, a mintegy hatvan gyermeket felölelő programról majd szeptemberben számolunk be olvasóinknak.

Az éjszaka ugyan egy kicsit meleg volt, de azért örömmel köszöntöttük egymást szombaton - a reggelinél, s azután a **117. közgyűlés** hivatalos alkalmán is. A gyülekezeteink küldöttei, és minden érdeklődő számára nyitott közgyűlés az előre meghatározott rendben, békességes hangulatban zajlott.

A kezdő áhitatot ezúttal a Venice-i lelkipásztor, *Kulcsár Attila* tartotta. „*Az Emberfia sem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem, hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért.*” (Mk 10,45) 'Ne ön-centrikusak legyünk, hanem szolgáljunk másoknak, bátorítsuk egymást, imádkozzunk egymásért!'

Erre a jó alaphangra építve kezdtünk bele a hivatalos tárgyalásokba. Meg-

hallgattuk az **elnöki** beszámolót *Püsök Dániel* testvértől, majd a **titkári** beszámolót *Huli Sándor* testvértől. Mivel az alelnök *Lukács János* testvér családi okok miatt nem tudott eljönni, jelentését - a **Missziós és Jótékonyági Bizottság** munkájáról az elnök testvér olvasta fel. (Lukács testvér vejeért, *Fodor Istvánért* sokan, talán mindannyian is imádkoztunk az elmúlt hetekben, s az Úr mind- eddig kegyelmes volt hozzá.) Remélem, hogy lapunkban is közölhetem majd később ezeknek a választott tisztségviselőknek a jelentését. Itt most csak annyit, hogy örömmel érzékeltük, hogy vezetőink szívében lényeges helyet foglalnak el a fiataljaink, s a jövő kérdése. Ez utóbbi nem úgy, hogy vajon meddig még? - mint ahogy történelmünk során többször is felvetődött komolyan ez a kérdés, hanem pl. így: „*Új missziós indulásra várok. Vajon hol lesz a következő gyülekezetünk?*” (titkári jelentésből).

folytatás a 3. oldalon

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Püösök Dániel, Deák Zsolt
és Huli Sándor

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 11727 Breadfruit Ln.
 VENICE, FL 34292
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
 7379 Islington Ave.
 Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. ZSOLT DEÁK
 2306 David Ave.
 Parma, OH, 44134
 zsolt_deak@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
REV. ALEX HOOLY
 1709 Moran
 Lincoln Park, MI 48146
 rev.hooly@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:
JÓZSEF KOVÁCS
 13071 Orange St.
 SOUTHGATE, MI 48195
 joekovacs77@gmail.com

Q Press Graphic Design Studio
 2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

**Az Evangeliumi Hírnök és
 a Baráti Kör jelentése a 117.
 Közgyűlésen, Ráma, 2025. július 5.**

Szeretettel köszönti a 117. közgyűlés résztvevőit a szerkesztő, *Herjeczki Géza*, a lapkezelő *Für Béla* és munkatársa, *Für Anikó* nevében is.

Az *Evangeliumi Hírnök* is éppen a 117. évfolyamában jár, vagyis egyidős a szövetségünkkel. Az amerikai magyar baptisták legelső közgyűlésén, 1908-ban, *Homestead, Pennsylvániában* döntöttek úgy testvéreink, hogy elindítanak egy lapot, az *Evangelium Híröke* címmel. Az első szám 1908. június 15-én jelent meg, Chicagóban, *Ulbrich Sámuel* lelkipásztor volt a lap első szerkesztője. Újságunk azóta folyamatosan megjelenik.

Engedjétek meg, hogy a megszokott formától eltérve hálámat fejezzem ki az Úrnak egyrészt azért, hogy létrejött és 117 éve létezik az *Evangeliumi Hírnök*, másrészt azért, hogy az utóbbi 35 évben én lehettem ennek a missziós lapnak a szerkesztője. (A lapkezelő Für testvérék is hosszú idő óta végzik szolgálatukat. 28 éve.)

Az Úr után nektek is megköszönöm, hogy megbízottatok ezzel a szolgálattal, s bizalmatok jelének veszem, hogy szövetségünk alkalmazottjaként végezhetem ezt a munkát ilyen hosszú ideje. Tudom, hogy volt idő, amikor a jelenleginél jóval nehezebb körülmények között is fenntartotta, kiadását- előállítását anyagilag lehetővé tette szövetségünk. Szerkesztőként honoráriumot is kaptam és kapok a munkáért, ami volt idő, amikor nagyon is szükséges kiegészítést jelentett családomnak a lelkipásztori illetmény mellett. Úgy gondolom, hogy most időszerű ezért is hálát adnom az Úrnak és megköszönöm szövetségünk testvériségének.

Két évvel ezelőtt, 2023-ban hivatalosan is kértem a testvéreket, hogy keressenek egy fiatalabb szerkesztőt; én magam is keresem az utódomat. Amíg azt meg nem találjuk, az Úr segítségével bízva tovább végzem ezt a munkát. A közgyűlés testvériségének imádságát kérem hozzá, és munkatársaim, munkatársaim aktív segítségét, a továbbiakban talán még jobban.

Tájékoztatom a testvéreket két lényeges változásról, melyeket a szövet-

ESEMÉNYNAPTÁR**AUGUST 1-10**

**MISSION TRIP '25 SERVING
 LOCAL COMMUNITIES IN
 ROMANIA**

**Anyagi támogatási lehetőségek:
 a szövetségi pénztáros címén;
 a New York-i gyülekezeten
 keresztül; Facebook linken:
<https://www.facebook.com/donate/1405734480434513/>**

**ÖSSZMAGYAR
 LELKIPÁSZTOR-CSALÁDOK
 találkozója. Helyszín: Hargita
 Keresztyén Tábor
 Dátum: 2025. augusztus 27-30.**

**Für Béla, Für Anikó és Herjeczki Géza -
 a lapkezelők és a szerkesztő a közgyűlési programlap előtt.**

ségünk elnökségével egyetértésben hoztunk meg az *Evangeliumi Hírnök* kiadásával kapcsolatban.

Az első az, hogy a megbízhatatlan és meglehetősen drága magyarországi postai szolgáltatás miatt (7 hónapnyi *Magyarországra* küldött újság veszett kárba 2023 végén és 24 első felében) egy budapesti nyomdában nyomtatjuk 2024. júliusától a magyarországi (100) és az erdélyi (150) példányokat, sőt 2025. májusától a három kis szövetség számára is a 3x12 példányt. Anyagilag nem kerül többé ez a megoldás, mint a korábbi, viszont biztosan célba jut. Eddig semmiféle probléma nem merült föl. A *Magyarországi Baptista Egyház elnökségével* egyeztetett módon jut el a lap az óhazai olvasókhöz. Magyarországon a *Békehírnök* postázási rendszeréhez kap-

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

csolódtunk. *Erdélybe dr. Borzási Pál* testvér koordinálásával jut el a lapunk a budapesti teológiáról (a titkárság szíves segítségét itt is köszönöm) az ottani testvériséghez. Hasonló módon kapja meg lapunkat a három kis szövetség is.

Továbbá, szeretném ismertetni a közgyűléssel azt is, hogy ez év májusa óta van egy új munkatársam, *Őri Kulcsár Ibolya*, aki ezentúl nem csak nyomtatja a lapot (férjével együtt; az alhambrai gyülekezet tagjai ők), hanem tördelő szerkesztői munkát is végez. (A 90-es évek elején a clevelandi *Berta László* nyomdász végzett tördelő munkát néhány évig, azután minden munkát magam végeztem, szerkesztő program segítségével (Ventura, majd Adobe InDesign).

Végül buzdítani szeretnélek benneteket arra, hogy **támogassátok, rendeljétek meg és olvassátok** az Evangéliumi Hírnököt! A közgyűlés főtemájához kapcsolódva azt is mondhatnám, hogy az EH ajándék, lelki ajándék. „*Gerjesztjük fel lelki ajándékainkat*” - vagyis támogassuk, szeressük, rendeljük meg, rokonoknak, másoknak is!

Az előfizetésekből és a *Baráti Kör* adományaiból az idén is sokkal kevesebb pénz gyűlt össze, mint amennyibe a lapunk előállítása kerül – mint ahogy hallottátok is ezt a pénzügyi beszámoló során. (A szokásos Baráti Kör-i gyűjtést nem most, hanem az esti tisztelet során tartjuk majd meg - az elnök testvér javaslatára szerint.) Az Evangéliumi Hírnök a mi lapunk. Az Örömmüzenetet hirdeti, *Jézus Krisztusról* szól - és rólunk is, gyülekezeteinkről. Legnagyobb részét mi írjuk. Nekünk kell fenntartani is.

Ezúttal a végére tartogattam az Igét, ami egyik vezér igém a szerkesztés során (és gyakran hallottátok már tőlem). Az Úr üzenetét, Isten Igéjét könnyen olvashatóvá, érthetővé kell tennünk – a magunk számára, és mindazoknak, akikhez eljut lapunk. *Habakuk* próféta mondta eredetileg az Úr, de úgy értem, hogy nekem is ezt mondja: „**Igy felelt nekem az ÚR: ird le ezt a látomást, és vésd táblákra, hogy könnyen olvasható legyen!**” (Hab 2,2) Igyekszem megfelelni ennek az elvárásnak, s arra törekszem, hogy az üzenet könnyen érthető legyen, elfogadható – az idősek, s ha lehet a fiatalok számára is! Segítetek ebben; imádkozzatok a szerkesztőért és munkatársaiért, hogy Urunk elvárásának megfelelő lapot tudjunk olvasóink kezébe adni!

Herjeczki Géza szerkesztő

KÖZGYŰLÉSI BESZÁMOLÓ

folytatás az 1. oldalról

A pénztáros *Kovács József* testvér **pénzügyi** beszámolója következett, melyet figyelmesen meghallgattunk. Azután a közgyűlés elé terjesztette a *Missziós és Jótékonyági Bizottság* által előkészített, és a gyülekezeti képviselők által megszavazott **költségvetést**, amire a közgyűlés is igent mondott.

Mivel a három évenként sorra kerülő **választások** ideje is eljött, *Mikó Tibor* detroiti diakónus, a korábban ülésező *Jelölő Bizottság* elnöke kapott szót. Ez az alkalmi bizottság a taggyülekezetek jelöléseit összegzi, s megbízza elnöküket, hogy terjessze azt szavazásra a közgyűlés elé. A szavazatok semmi kétséget nem hagytak afelől, hogy a jövőben is olyan vezetőink lesznek, akikben megbízunk, s akikért imádkozni fogunk.

Egyébként a **Nőszövetség**nél, a **Férfi Szövetség**ben és a **fiataloknál** is tisztújításra került sor. A megválasztott vezetők **beiktatására**, mint a jelen levő rangidőst, engem kértek (tisztületbeli elnökünk, *Kulcsár Sándor* testvér sajnos nem lehetett velünk). A vasárnap délelőtti istentisztelet során igével és imádsággal iktattuk be szolgálatukba a következő testvéreket: **ÉAMBSz** (szövetségünk): **elnök:** *Püsk Dániel*, **alelnök:** *Deák Zsolt*, **titkár:** *Huli Sándor*, **pénztáros:** *Kovács József*; **Nőszövetség:** **elnök:** *Püsk Adina*, **alelnök:** *Kulcsár Ibolya*, **titkár:** *Huli Valéria*, **pénztáros:** *Kovács Irén*; **Férfiaknál:** **elnök:** *Szabó István*, **alelnök:** *Szűcs Dávid*; **fiataloknál:** **elnök:** *Kulcsár Attila*, **alelnökök:** *Kovács Péter* és *Weisz Bence*. „Áldjad meg... áld meg Urunk őket...” énekeltük mindannyian az imádság után.

Visszatérve a közgyűlésre, még az **EH szerkesztője** tartotta meg jelentését, majd hagyományosan, egy **emlékistentisztelet** keretében gondoltunk azokra, akiket az elmúlt közgyűlés óta magához hívott az Úr.

A 117. közgyűlésünk hivatalos ülése délre be is fejeződött. Köszönjük az Úrnak, hogy élteti az amerikai magyar missziót, hálásak vagyunk a gyülekezeteinkért, a testvérekért, akik a gyűléseinken is részt vesznek, a fiatalokért (az átlagéletkor azt hiszem, hogy 35 körül lehetett), a Ráma táborért, az elkészített testi és lelki táplálékért, a szolgálókért – a konyhában és a szószéken egyaránt.

Egy óra felé járhatott, amikor sor került a **zászlófelvonásra** – *Jurás Pál* testvér az egyetlen, aki a 65 évvel ezelőtti megnyitón is részt vett, s talán minden

évben ott forgolódott a négyféle zászló körül. *Püsk Dániel* testvér szavai után elénekeltük a *himnuszokat*, az összevont *fűvősenekar* vezetett bennünket, s *Gergely István* testvér imádságával zárult ez a „megnyitó.”

A bőséges **ebéd** után a nőtestvérek és a férfi testvérek is megtartották, külön-külön az éves szövetségi gyűlésüket – amiről külön beszámoló készül(t).

A 65. Bibliai Konferencia további részében 3 **istentiszteletre** került sor.

Szombat este a fiatalok szolgáltak, *Szűcs Dávid* testvér (akit először köszönthettünk Rámában) hirdette az igét. Néhány fényképet láthatunk lapunkban is erről, de **meg is nézhetjük-hallgathatjuk mind a 3 istentiszteletet a torontói gyülekezet Facebook és YouTube oldalán**. A sok szép szolgálat és ének között számomra a legszebb az a részlet volt, amikor vagy 25 fiatal, egymásnak adva a mikrofont, személyes élményeikből mondtak el egyet-egyét az ifjúsági hét áldásaiból. Meg persze az is, amikor az *Erdélybe, missziós útra készülő fiatalok* álltak a gyülekezet elé, hogy elnökük, *Kulcsár Attila* imádkozzon értük, szolgálatukért.

Vasárnap délelőtt dr. Gergely István testvér hirdette az igét – *Lelki ajándékaink felismerése és felgerjesztése* címmel. (Egyébként a találkozó fő témájával foglalkozott mind a négy igehirdetés.)

Az úrvacsorai istentiszteletre teljesen megtelt a tábóri kápolna – kb. kétszázán lehettünk.

Majdnem kifelejtettem a vasárnap délutáni focimeccset, amelyen sajnos ezúttal a kanadai csapat diadalmaskodott, 5:3 arányban.

A *vasárnap esti* szolgálatokat most is a **férfi testvérek** végezték, *Szabó István* testvér vezetésével. Ének-zenei estnek nevezzük általában a szombat estét, mert sokat énekelünk – közösen is, meg az alkalmi összevont férfikórus *Fűr Béla* testvér fordításai közül énekel néhányat. Az igét magyarországi vendégünk, *Tóth Krisztián* lp. hirdette a Róma 12,1-6 alapján, *lelki ajándékaink használatára és áldásai* címmel.

Remélem a következő számokban még többször is visszatérhetünk a közgyűlésen hallottakra, az elvett áldásokra.

Köszönjük az Úrnak és a torontói és más gyülekezetekből érkező és szolgáló testvéreknek, hogy széppé, emlékeztetessé tették számunkra ezeket a napokat.

Herjeczki Géza

Képek balról, fentről: Az új elnökség / A megválasztott tisztségviselők beiktatása (Herjeczki Géza) / Lelkipásztor feleségek / Az énekkar szolgálata / Úrvacsorával zártuk az istentiszteletet / A fúvós-zenekar a tábori megnyitón szolgál / Hallgatóság vasárnap délelőtt / Szűcs Dávid Ip. és családja (először a táborban) / Vasárnap délelőtti igehirdetés (dr. Gergely István)

A NICEAI EGYHÁZ ÉS A HITVALLÁS TÖRTÉNETE

Daniel Silliman írása nyomán
(Christianity Today)

Az idén sokan utaznak *Törökországba*, hogy elzarándokoljanak **az ősi Nikaeába**, így emlékezve az egyházi zsinatra és a hitvallásra annak 1700. évfordulóján.

Az *Isztambultól* délkeletre, mintegy 90 mérföldnyi távolságra fekvő város mai neve *Iznik*.

ÍZNIK BEN MOST NINCS KERESZTÉNY TEMPLOM

A látogatókat nem a nikaiai keresztények fogadják már. A 44 ezer lakosú városban most nem az „*egy Úr Jézus Krisztus*” követői élnek, akik „*az Isten egyszülött Fiában*” hisznek, „*akit az Atya nemzett minden idők előtt*”.

„Nagy kár ez!” – mondja *Behnan Konutgan*, az új török Biblia fordítója és a törökországi kereszténység történetéről írt könyv szerzője. **Íznik „az a hely, ahol a keresztények történetének egyik legfontosabb dokumentumát írták, ...ma már temploma sincs a városnak.”**

A keresztények elenyésző kisebbséget alkotnak Törökországban. A keleti ortodox, katolikus és protestáns hívők összesen a lakosság 0.5, talán kevesebb mint 0.2 százalékát teszik ki.

Az ott élők szerint még ez is sok. A nacionalisták, köztük Recep Tayyip Erdoğan elnök, egy kalap alá veszik az etnikai, vallási és polgári identitást. *Azt mondják, hogy a török keresztények valójában nem is törökök - „belső ellenségnek” számítanak.*

Az ország jogrendje, alkotmányos védelmet, vallás- és istentiszteleti szabadságot kínál, de egy kikötéssel. Törökországot csak addig engedélyezi a vallásszabadságot, amíg az „nem sérti az állam oszthatatlan integritását”. A tisztviselők ezt úgy értelmezik, hogy **nem adnak engedélyt új keresztény istentiszteleti hely, iskola, vagy lelkészképző program létesítésére, és a keresztényeknek nincs joguk ahhoz sem, hogy megosszák a hitüket másokkal.**

Ugyanakkor a kormány sokat költ a vallási turizmus kiépítésére. Törökország arra ösztönzi a világ minden tájáról érkező keresztényeket, hogy látogassák meg a Jelenések könyvében címzett helyszíneket, a hét gyülekezet romjait, kövessék Pál missziós útjait, és tekintsék meg a korai ökumenikus zsinatok helyszíneit, beleértve Nikaeát is.

Íznik látogatói megtekinthetik a várost egykor körülvevő 10 méteres fal romjait

és egy *tóba süllyedt ősi templom* maradványait. Találnak egy hajdani templomot, amit mecsetté alakítottak, és egy római színházat, amit meg templomként mutogatnak, valamint ősi csempe- és porcelánműhelyeket, régészeti múzeumot a városban egykor élő és imádkozó keresztények használati tárgyaival.

Az nikaiai gyülekezetet talán *Péter* alapította. Első levele „Isten választottjainak, a tartományokban szétszóródott száműzötteknek” szól (1:1), és említi Bitínia tartományát. Nikaea Bitínia fővá-

rosa volt. Péter Jeruzsálemből Rómába menet látogathatott oda, talán másokkal („*Azok, akik a mennyből küldött Szentlélek által hirdették nektek az evangéliumot*” - 12. v.).

Egy későbbi hagyomány *András* apostolnak tulajdonítja az egyház alapítását. András apokrif cselekedetei szerint hét démont űzött ki Nikaeából Jézus nevében, miután az emberek felkiáltottak: „*Hisszük, hogy Jézus Krisztus, akit te hirdetsz, az Isten Fia.*”

A történészek keveset tudnak a következő generációkról. Legtöbben teljes névtelenségben éltek, imádkoztak és haltak meg, de a hitük tanúságtétele még mindig ott ragyog a történelmi feljegyzések töredékein.

A régészek az első századból származó sírokat fedezték fel, amelyek Krisztus nevét viselik. Az ősi temetkezési feliratok az úrvacsorát ábrázolják: egy kenyérrel megterített asztalt, amelyet a kereszt jelével jelöltek meg.

AZ ÜLDÖZÖTT EGYHÁZ

A római hatóságok intézkedései nyomán kezdődött el a niceai egyház üldözése. *Ífjabb Plinius* - aki 111-ben lett a tartomány kormányzója - dicsekszik azzal, hogy ő a kereszténységgel vádolt embereket *Traianus császár* képmásának az imáadására és *Krisztus* nevének az átkozására kényszerítette. Ha nem tették, lemészároltatta őket.

Mindennek ellenére, írja, a keresztények titokban továbbra is találkoztak. Két rabszolgasorban élő diakonisszát megkínzóztattott, hogy megtudja, mi történik az összejöveteleiken. A nők azt

mondták, hogy a keresztények „*szép himnuszokat énekelnek Krisztusnak*”, és amikor összegyűlnek, „*étkeznek*” is.

A kormányzó nyilvánvalóan tartotta, hogy mindez „romlott, túlzó babona”, de kiirtani nem tudta őket. A keresztények **készek meghalni a Krisztusért**, és a bátorságuk másokban is erősíti a hitet.

A nikaiai gyülekezet megemlékezett a mártírjairól, példaképként emlegette őket. Ott volt *Trifon*, a libapásztor, aki kiűzött egy démont a császár lányából, és ezért lefejezték. *Theodota*, az ájtatos özvegy, nem volt hajlandó feleségül menni egy római tisztviselőhöz, ezért halálra égették. *Neophytos*, egy tinédzser, még akkor sem hagyta abba a Jézusról való beszédet, amikor a katonák 500 korbácsütést mértek rá, sőt és ecetet dörögöltek a sebébe.

Amikor *Konstantin császár* 313-ban végre legalizálta a kereszténységet, a nikaiai keresztények – a városon kívül, a tó mellett - felépítették első templomukat.

A kutatók úgy vélik, hogy ez lehetett az a hely, ahol a püspökök 1700 éve találkoztak, hogy Szentháromság és Krisztus természetének helyes értelmezéséről tanácskozzanak.

Konstantinnak palotája volt a tóparton. Ő hívta össze az egyház püspökeit, és megparancsolta nekik, hogy rendezzék teológiai nézeteltéréseiket. Korábban, 324-ben *egyesítette a Római Birodalmat* a khrüso-poliszi csatában. Most, 325-ben *egyesíteni akarta az egyházat is*. A püspökök távoli területekről érkeztek (mint Córdoba, Róma és Athén nyugaton, valamint Alexandria, Antiochia és Perzsia keleten). Több mint 300-an voltak. Egy 18 méter széles és valamivel több mint 40 méter hosszú templomban vitáztak, érveltek, egyezkedtek.

A püspökök valamivel több mint két hónapig tanácskoztak. Ezután átmentek Konstantin palotájába, ahol hivatalossá lett nyilvánítva az elért eredmény, miszerint Krisztus valójában „*Isten Istentől, Világosság Világosságtól, igaz Isten igaz Istentől, született, nem teremtet, ugyanattól a lénytől, mint az Atya, aki által minden dolog lett*”.

Miután a püspökök hazatértek, az ott élő keresztények visszatértek megszokott életvitelükhöz. Imádkoztak, himnuszokat énekeltek, hallgatták az Igét és úrvacsoráztak.

A fatemplomot kőből építették újjá, de lettek más templomaik is – összesen 14 a városban. Az új keresztény császár, *Justinianus*, építtetett egyet a zsinat emlékére, *Hagia Sophiának* nevezve, ami „szent bölcsességet” jelent.

(befejező rész a következő számban)

AZ ÉSZAK-AMERIKAI MAGYAR BAPTISTA NŐSZÖVETSÉG 108. KÖZGYŰLÉSE

Ráma tábor, 2025. július 4-5.

Isten, mint ajándékozó Atya

„Az Istennek pedig legyen hála az Ő kimondhatatlan ajándékáért.” 2Korintus 9,15

Ha ajándékról hallunk, felcsillan a szemünk. Szeretünk kapni, és általában szeretünk adni is. Amikor valaki szeretetből, váratlanul meglep minket valamivel, az mély nyomot hagy az életünkben. A Bibliában Isten úgy mutatkozik be, mint egy ajándékozó Atya, aki sokszor megörvendeztetni gyermekeit különféle ajándékokkal. Nem mindig azt adja, amire vágyunk, de minden ajándék jó és hasznos. Mennyei Atyánk sokoldalú ajándékai között a legfontosabb az Úr Jézus, akiben Megváltót kaptunk, viszont a hívó életünk megélésében a Szentlélek ajándékai is olyan nélkülözhetetlen áldások, melyeket Isten szeretetből ad megváltott gyermekeinek, hogy azokkal szolgáljanak és építsék Krisztus testét, a gyülekezetet.

Isten ajándékozó természetéből eredően örömet lel abban, ha adhat valami jót gyermekeinek. Ő nem követelőzik, és nem érezeti velünk, hogy emberi mivoltunk miatt sokszor méltatlanok vagyunk ajándékaira. Ehelyett Szent Lelke által felruház olyan képességekkel, amelyek széppé és könnyebbé teszik a hívó életet. Így már nem önerőből, saját képességeinkre támaszkodva kell megélnünk a hívó életet, hanem a tőle kapott lelki ajándékok által.

A mi gondoskodó Istenünk megígérte, hogy kegyelméből betölti szükségünket. Az Öszövetségben láthatjuk, hogy Ábrahámnak kirendelte a kóst, amit feláldozhatott Izsák helyett. Az Újszövetségben pedig a bűneiben elveszett ember számára elküldte az Úr Jézust, aki hordozta a világ bűneit és örök élettel ajándékozza meg a Benne bízókat. *Gyerme-*

keiként minden nap jöhetünk Hozzá, az örömeinkben és a bánatokban egyaránt, mert Ő az, aki megígérte, hogy ha hozzá kiáltunk, Ő meghallja hangunkat és válaszol nekünk (Jeremiás 33,3).

Jellemezze hát életünket a hála és dicsérjük Istent kimondhatatlan ajándékáért, az Úr Jézusért, akiben minden szükségünk beteljesedésre talált. Jézus tanítványaiként pedig törekedjünk felismerni lelki ajándékainkat és szolgáljunk azokkal alázatosan, hűségesen, és szeretettel Krisztus testében, a gyülekezetben.

Püsök Adina

A péntek este az idén is a Nőszövetség volt. Püsök Dániel elnök tv. igével és imádsággal megnyitotta az esti szolgálatokat, a 65. Bibliai Konferenciát, ami egyúttal a 117. közgyűlésünk is. A Nőszövetség elnöke, Püsök Adina vezette tovább az istentiszteletet – megnyitó szolgálatát fentebb találjuk. Az est során minden gyülekezetből szolgált 1-1 testvérnő (Szűcs Edit, Deák Evódia, Huli Valéria, Kiss Anna, Rácz Klaudia és Forgács Szilvia), s közben többször is énekelt az összevont női kar. Az igehirdetés szolgálatát Huli Sándor lp. tartotta, az 1Kor 12,4-11 alapján, a Szentlélek ajándékainak ismertetése címmel. Az istentiszteletéről készült videófelvevételt a torontói gyülekezet FB és YouTube oldalán újra nézhetjük.

A szombat délutáni nőszövetségi gyűlésen Tóth Szabó Veronika, magyarországi vendég testvérnő szolgált. Elnökségi választására is ekkor került sor, melynek eredménye: elnök: Püsök Adina, alelnök: Kulcsár Ibolya, titkár: Huli Valéria, pénztáros: Kovács Irén. Urunk áldása kísérje a Nőszövetség szolgálatát!

IFJÚSÁGI TÁBOROZÁS RÁMÁBAN - 2025.

Áldásos hetet kaptunk, melynek során specifikus, praktikus és lelki táplálékban részesültünk. A praktikust a délelőtti előadások folyamán tapasztaltuk **Kulcsár Péter** és **Kulcsár Viktória** vezetésével. Az esti előadások alatt **Kulcsár Attila** és **Huli Sándor** a lelki részét fűzték hozzá a reggel hallottakhoz.

Péter és **Viktória** elmondták, hogy ők cégeknek vagy személyeknek adnak tanácsot az idő-rendezés, kitartás, személyiség-formálás stb. kérdésekben. Hasonló módon szolgáltak felénk is, de keresztyén szemszögből, azzal a céllal, hogy a fiatalok is jobban megismerjék magukat és azt, hogy mi a személyes elhívásuk, amivel egyúttal az Urat is tudják dicsőíteni. Esténként a **Nehémiás** könyvét vettük, ahol láhattunk egy Bibliai személyt, aki elhívást kapott az Úrtól és azt is, hogyan cselekedett.

Hétfő reggel **Peti** és **Viki** az álmokról beszéltek nekünk. Ha valaki sikeres akar lenni az elhívásában, akkor tudnia kell álmodni. Úgy kell álmodni, hogy muszáj legyen imádkozni érte; mert akkor fogjuk tudni, hogy csak Jézus erejével tud megvalósulni az az álom. **Nehémiás** a rossz hírek hallására észre veszi, hogy neki fel kell építeni Jeruzsálem falait – ez az álma. De ő csak egy egyszerű pohárnok – mit tehet? Imádkozhat. **Nehémiás** imádkozott, és aztán

cselekedet. Megértettük, hogy nem csak álmodni kell, de muszáj imádkozni, és azután cselekedni is, mert ezek nélkül az álom csakis egy állom marad.

Kedden egy kicsit jobban megismertük magunkat egy online személyiség teszt segítségével. Ez 4 kategóriába helyezte az emberek személyiségét: a domináns, a befolyásos, az óvatos, és a biztos. Érdekes rálátást adott arra, hogy különféle emberek hogyan reagálnak különböző helyzetekre. Muszáj, hogy többféle ember vegyen körül minket, hogy mindenkinek az erősségével formálhatjuk a tervet. Amikor **Nehémiás** meglátta a lerombolt Jeruzsálemet, azonnal tudta, hogy kelleni fog a király ereje és személyisége, amivel rásegít az előtte levő munkára.

Szerdán a kitartásról tanultunk. Amikor elkezdünk az Úrnak munkálkodni, rögtön támad az ellenség. Ezért muszáj a keresztre vetni szemünket, és emlékezni a végső célra, és kitartással futni a versenyt, amire ki lettünk választva. **Nehémiás** is rögtön el kezdték csúfolni és támadni. De ő az Úr nevében dolgozott és imádkozott. Felkészült az ellenség ellen, és folytatta a munkát. Emberei egyik kezükben kardot fogtak, a másikkal pedig dolgoztak. Nekünk is legyen egyik kezünkben az igazság kardja, a másikkal pedig dolgozzunk az Úrnak.

Csütörtökön az idő-beosztásról tanultunk. Legyen jól megtervezve az időnk; ennél is fontosabb, hogy ami időnk van, azt az Úrnak szánjuk. Ne csak az "olcsó" időt, amikor nincs jobb dolgunk, hanem a "drá-

ga" időnköt is. Hasonlóan láthatjuk ezt **Nehémiás** életében. Mikor látható, hogy halad a fal építése, akkor a korábbi ellenségek vissza jönnek, és már nem csak bántalmazták, de az idejét is megpróbálják ellopni. *"Ha az ellenséged nem tud lerontani, akkor meg próbálja a gondolataidat más irányba terelni."* (**Attila**) A sátánnak már annyi is elég, ha egyszerűen nem Istenre fókuszálunk, vagy az Ő munkájára. Ezért olyan fontos az időt úgy beosztani, hogy az Isten munkájától ne legyen a figyelmünk eltérítve.

Végül is ez volt a legfontosabb dolog, amit tanultunk a héten: az ember életében igazából az első elhívás a legfontosabb. Miért? Mert ez a Jézus követésére szóló elhívás. Minden egyes ember, aki hallja az evangéliumot, az erre van elhívva. Hogy az én akaratom térdet hajtson az Úr akaratának. És mivel Krisztus fel adta az Ő életét értem, én is szánjam neki az enyémét teljes lelkemből és erőmből. Jézus halála által nem vagyunk már a bűn rabszolgái, hanem Isten szolgái. Ez egy olyan szolgaság, ami egyszerre szabaddá tesz, Isten gyermekévé tesz, és az örök élet örököse lesz. Mondj igent a legfontosabb elhívásra! Így zárult az ifi hét.

Szombat este volt az Ifjúság estje, ahol több mint 25 fiatal állt ki énekelni és beszámolni a hétről a közösségnek. Nagyon áldott hét volt ez, amikor az Úr Jézus keze nyilvánvalóan munkálkodott. Hálások vagyunk **Attilának**, **Sándornak**, **Bencének**, **Petinek**, és legfontosabban az Úrnak ezért a sikeres ifi táborért.

Árgyelán Miki

I am so thankful that I got to go to the youth camp at Rama this year from June 30-July 4. Besides many trips to the lake and fun volleyball games played this week, we had amazing fellowship with each other and got much closer to God. During the night devotions, we focused on the book of Nehemiah and the importance of prayer in our lives. I realized that during my times of prayer, I rarely take the time to stay silent and just be in the presence of the Lord. I now understand how important it is for me to listen to God's gentle voice because there is always room for growth in my spiritual life. We also discussed how Nehemiah perceived in rebuilding the wall of Jerusalem despite the backlash he was facing from those around him. This highlighted how we must find strength in the Lord to stay strong even when persecuted for our faith. Overall, this week was filled with countless blessings and most importantly the spirit of the Lord. In the coming year, the rest of the youth and I look forward to what's to come at next years youth week, as we utilize the lessons learned this past week to grow in our spiritual lives.

Pusok Salome

I am glad that I had the chance to be able to stay for the youth week at Rama tabor in Canada. During the week we covered different topics such as time management, identifying our personality type, resilience, and how we can use these concepts to glorify God. Something that was instilled in me through the morning services was that I can utilize my God given skills such as good time management to build my character and dedicate time for my relationship with

God. Learning about this skill was especially helpful in my own life since I am heading into college and I know it will be more difficult to make time for God with a busy school schedule. In the afternoon Kulcsar Atti and Huli Sanyi led discussions and we went through the book of Nehemiah. What I took away from this week was that you cannot just pray and hope that everything is going to happen but you need to also act on that prayer just like Nehemiah did when he went to Jerusalem to build the wall back up. It was a very difficult job and Nehemiah constantly prayed to ask God what he needed to do next. With this he was able to talk to the king about the situation and ask for people to help build the wall back up. Overall, this week helped me reflect on who I am and find ways in which I can grow more with God as well as a person who can glorify him through my skills and gifts.

Szabo Zsigu

Our youth camp with the Hungarian Baptist Youth was again at the "Rama Camp" this year during June 30-July 4th. Our focus for the week was to prepare young people to live a life that glorifies God, based on Colossians 3:23-24.

Our daily routine consisted of morning exercise, breakfast, devotions, teaching, games, lunch, excursions, more games, evening spiritual discussion, dinner, more games and evening debriefings before bedtime. The program was developed and executed by the leaders of the Youth Convention. Special thanks to Bence Weisz, Peter Kovacs and Sarika Szabo, who poured enormous amount of effort and energy into the planning and execution of every last detail! Without their work, this week could not have taken place.

The morning sessions were led by our guest speakers Peter & Viktoria Kulcsar – owners of Persolog Hungary and Romania – and were designed

to equip the youth with practical advice in the following areas: Learn how to dream big, understand your personality and skills to choose a career, develop resiliency to be able to bounce back in life under difficult circumstances and time management skills necessary to achieve desired goals. Peter and Viktoria were an amazingly effective teaching duo and were very sharp and practical in their instruction sessions and anchored their teaching in bible verses.

The evening spiritual discussion sessions were facilitated by pastors Attila Kulcsar and Huli Sandor and learned to apply the morning teaching through spiritual eyes by examining the Biblical story of Nehemiah. We learned that God is the one who created us, gifted us with skills and He is the one who gives us a vision and calls us to do extraordinary things in life for His glory. If we are sensitive to His calling and obedient to Him, than even if we are just ordinary people, we can achieve extraordinary things in life!

Here's some information that I would like to share about the evening sessions from the life of Nehemiah:

1. Be sensitive to God's leading! Nehemiah heard the bad news about the situation regarding the walls of Jerusalem. He sat down to cry, knelt down to pray and stood up and acted in order to do something about it! (Dream big but realize that it is God who gives you the calling and the purpose for your life)

2. Upon sensing God's call on his life to do something about the problem, he prayed 12 different times and sought God's help before acting on anything. He defined a clear vision, made careful plans and inspired people to do what God showed him that they must do. (Seek God faithfully in prayer before you start acting and make sure that your vision and plans are God inspired and not just your own. If your calling doesn't require prayer, your dream is not big enough!)

3. Nehemiah knew that as soon as you begin to do a good work for God, you will encounter resistance. He expected

opposition, expected obstacles and resistance but he kept his focus on God!

4. If you don't shut the door on distractions, you will never be able to stay focused and carry out your God given mission in life! Learn to say no, even to good things. Focus on doing the essential things.

In conclusion, make sure that God is in the center of your life and before you start dreaming big, ask God to show you His plan for your life! God knows you better than anyone else, including yourself! If you accept Jesus as your Lord and Savior, He will lead and guide you every step of the way. Recognize God's call on your life and then use the techniques that you learned to stay focused and achieve everything that God has called you to do. Above all else, study and work in such a way, that you bring glory to God in everything that you do!

Attila Kulcsar

LATIN AMERICA MISSION CANADA
BOLIVIA

PRAY FOR US

SEPT. 17 TO
OCT. 08 / 2025

At the age of 10 I accepted Jesus Christ as my Savior and then was baptized at the age of 15. During these years I was living with my parents who were missionaries in South America, Bolivia. Then I came back to continue my studies in Canada, at Ontario College of Arts and the University of Guelph. Having the opportunity to be a teacher I enjoyed working with young people and had the heart for youth. This is one of the reasons my heart felt the calling from God to go back to the country of my youth Bolivia and serve Him. My wife and I work in Ontario Canada and have 5 adult children some of them have had

NIKKI AND ABEL

Their story is unusual but one that demonstrates many blessings and gifts. They first met in 2016 at a boy scout event that Nikki's dad helped organize. Attila was at the time, and still is a very good friend of Tibor's, who is Abel's father. Abel and Nikki stayed distant family friends for the next 8 years. In the summer of 2023 Attila and his family visited Tibor's family in Hungary and stayed with them for a couple days. When Tibor was driving them to the airport to fly back to the states, Attila's wife, Ibi, proposed to Abel's mom, Emi that Abel should go to live with them in Florida for 6 months to finish high school. His parents discussed the idea with him and Abel was overjoyed when he heard about this opportunity. He accepted the invitation and on January 5, 2024 he flew to Florida. Where Nikki was waiting to pick him up. They spent the first couple of weeks getting to know each other but there was nothing more to it. Soon, Nikki introduced Abel to all the things she liked: Baking, Supernatural, painting, walking, running and a whole lot more. Soon, they started doing more and more things together. She introduced him to her friends, but only as a family friend back then. As the months went by they grew closer together. Abel was taken on family trips, conferences and events with them and he felt welcomed and loved. He slowly, very slowly and cautiously started to develop feelings for Nikki. And unbeknownst to him, Nikki was brewing up her own feelings too. They started doing everything together and missing each other when they were

the opportunity to come to Bolivia on a mission trip. I ask you for your prayers and your support of our next mission trip to Bolivia coming September.

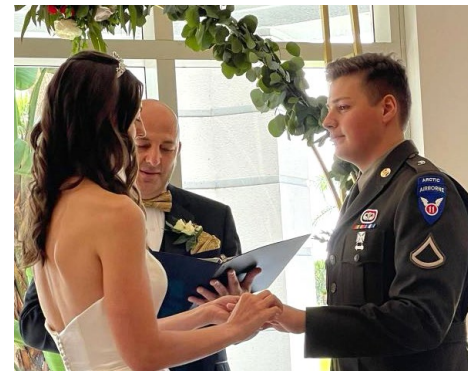
To make a donation Canadian friends use the portal "LAM Canada" mission division: <https://lamcanada.ca/missionary/185/barnabas-cserepka> (taxable receipts available).

American & Worldwide friends support Barney Cserepka's missionary plan through "Mesa Global". DONATIONS: <https://www.mesaglobal.co/workers/31805> (taxable receipts available). (Ed.)

This QR code will help you to make donation to this mission project.

Thank you.

apart. Abel graduated and the summer was theirs for the taking. They went more family trips and visited Nikki's favorite places like Disney Springs...which quickly became Abel's favorite too. In the meantime, Abel achieved his greatest goal at the time. After much praying and contemplation, he enlisted in the U.S. Army. Then they went to Hungary to Abel's favorite summer camp. It was there that after some stargazing they went back to their hammocks and had a talk about their feelings and realized they felt the same way. But in order to not rush into anything, they decided to wait and pray a month before dating. During this time Abel proposed the idea of dating to his parents and Nikki's and found encouragement and support from both families. When Abel flew back to America to begin his training as a soldier, he asked Nikki to be his girlfriend and they made it official... just one day before he shipped out to Basic Combat Training. They wrote each other more than 100 letters during the 3 months of training. After this long and trying hardship, Abel went home for Christmas for 2 weeks. They went on many dates and spent all their time together. However, this was short lived, as he had to go back to the Army on January 3rd. This was certainly harder for them than the first time they were separated. To make it worse, instead of the 10 day waiting period that was in his contract, he had to wait 2 months before he could go to his next destination: Airborne School. After the most grueling two months of long distance, Abel finally went off to Airborne School in Georgia, where Nikki could visit him twice. And during her first visit, Abel proposed. It was a weekend filled with celebration and joy. After Airborne School, Abel went off to Alaska, his home for the next 3 years, while Nikki stayed in Florida to continue medical school. And that brings us to today. A couple separated only by distance, nothing else.

Nikki and Abel

VENICE, FL

Örömmel Floridában ifjú házaspárral bővül az amerikai magyar baptista család.

2025. június 15-én rengeteg ima és izgalom után csodálatos napra ébredtünk: Kulcsár Nicolette (Nikki) és fiunk, Tölgyes Ábel menyegzőjének napjára.

Szinte látom magam előtt, ahogy 11 éve gyermekeink a Sarasota-i magyar fesztiválon a 9.sz. Jámbor Lajos Cserkészcsapattal egyenruhában szolgáltak, lelkesedtek, ünnepeltek, játszottak...

... akkoriban még csak általános imádságban kértük fiainknak a legjobb, életre szóló, hitben járó feleségeket. Azért is imádkoztunk (hab a tortán), hogy ha lehet, a lányok szülei is a legjobb anyós-apóstársak legyenek nekünk, hogy együtt tudjunk majd imádkozni és jó lelki közösségekben, örömben, szeretetben élni. Ezen a napon az egyik gyermekünkkel kapcsolatos imádságaink meghallgatásra találtak és a házassági esküvel elpecsételődtek.

Isten Nagy Terve, amiből eleinte mit sem sejtünk, a kis történetekből rajzolódik ki.

2002-ben, friss házasként találkoztunk először Kulcsár Sándorékkal Chicagóban, akik minket annak idején ismeretlenül is szeretettel fogadtak pár napra az otthonukba, és ezzel tudtukon kívül ők lettek az első hívó család, akik életébe és hétköznapijaiba belülről belélelhattunk. Meghatározó élmény volt egész további hitünk, életünk. Akkor még nem sejtettük, hogy egyszer rokonok leszünk.

Később, már a 3 fiúval utazásaink során megismertük az amerikai magyar baptista testvéreket, és mivel Denver mellett laktunk, eljutottunk a YMCA of the Rockies-ban rendezett magyar baptista találkozóra is. Szeretetteljes kapcsolatokat, barátságokat kötöttünk, így újra meg újra találkoztunk többekkel.

Nikki és Ábel megismerkedésének történetét saját tollukból olvashatjuk a keretes írásban.

A tavaszi lánykérés után az esküvő szervezése nagyon sok kihívást jelentett Ábel alaszakai állomáshelye, az elhúzó adminisztráció és a sok bizonytalanság miatt, miközben nekünk Európában kellett előkészíteni, hogy az iskolai vizsgák, engedélyek és a repülőjegyek készen álljanak, amint megtudjuk az időpontot. A nagyszülők sajnos nem tudtak eljönni Magyarországról, annál jobban örültünk viszont annak, hogy a Kulcsár

nagyszülők egészsége megengedte, hogy velünk ünnepeljenek.

Még az utolsó napokban - hiszem, hogy a szellemi csata részeként - az ellenség hihetetlen praktikákat vetett be: munkahelyi baleset, ami alkalmas lett volna arra, hogy Ábel ne tudjon elindulni Alaszkából, több, utolsó pillanatban törölt repülőjárt, többek közt a vőlegényé is...

De ezekben már személyes imaközösségben a szülők együtt álltunk fel Isten hatalmas keze munkájáért. Így aztán annál nagyobb öröm volt, amikor a menyegző napján hiánytalanul ott voltunk, miután a násznagy, Dénes is megérkezett pár órával a kezdés előtt, közvetlenül az utolsó vizsgája után megtett egy napos repülőúttal.

Szinte hihetetlen volt, de minden összeállt, és aki nem élte át belülről a próbákat, azt hihette, a világ legsimább útja vezetett ide. Annál nagyobb volt a mi szívünkben a hála látva a szépséget, az erőt, a hitet, reményt és szeretetet, amit itt egybegyűjtött most Isten.

Amikor Ábel bevonult a katonai díszegyenruhában, majd a menyasszony megjelent édesapja karján a teremben, egy percre szinte megállt az idő... amikor pedig továbbment, az egybehangzó esküvel csoda született. Egy új egység, új család, új történet, aminek a vége az örökkévalóságban (sem) lesz.

A két édesanya meggyújtotta a két család gyertyáját, majd az ifjú pár egyesítette azok lángját, ezzel jelképesen a két családot. Most már szétválaszthatatlan ez a közös láng és a közös történet együtt folytatódik.

Ennek, és az Ő Nagy Történetének egy pár órára együtt lehettünk részesei a vacsorával, az ünnepi beszédekkel és izgalmas játékokkal. A zsebünkben maradt még néhány lelki ajándék, de hiszem, hogy át tudjuk majd adni előbb vagy utóbb.

A szülői beszédekből néhány gondolatla zárom:

Minden napot kezdjétek hálával és

megbocsátással- előre is megbocsátani a másoknak arra a napra... ki tudja, lesz-e rá szükség.

Emlékezzetek minden nap Isten csodáira, írjátok fel, meséljétek el sokszor. A kis történeteink, a nehezek és jók is, az Ő Nagy Történetében fognak összeállni és értelmet nyerni.

Gyönyörködjétek Benne minden nap, ez fog erőt adni akkor is, ha nem értjük, miért történik velünk, amin át kell mennünk.

A Király gyermekei vagytok- így tekintetek egymásra, becsüljétek meg, emeljétek fel egymást. Akkor is, amikor nehéz.

Álljunk oda az ifjú pár mellé, imádkozzunk Ábelért, hogy őrizze meg Isten minden veszélyben, és hogy Nikkivel minél több időt tölthessenek együtt, és ki tudják alakítani a közös életüket.

Imádkozzunk azért, hogy örömben, erőben viseljék majd a sajátos kihívásokat, a távollétet, amikor Nikki Floridában folytatja az Orvosi Iskolát, Ábel pedig Alaszkában szolgál.

Imádkozzunk a szülőkért és testvérekért, hogy hittel tudják a nagy távolságot és az új helyzetet feldolgozni, és tudjanak minél többet találkozni a fiatalokkal (különösen az Európában élők).

„Amikor Ábel bevonult a katonai díszegyenruhában, majd a menyasszony megjelent édesapja karján a teremben, egy percre megállt az idő...”

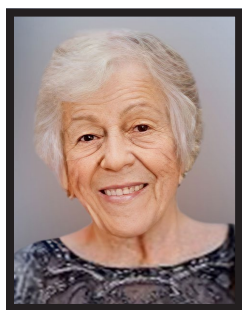
Az Urban való öröm a mi erősségünk. (Neh 8:10) Állj meg, ...és gondold meg Isten csodáit. (Jób 37:14)

Kívánjuk, hogy ezt a pillanatot őrizzék meg, nézzetek rá a nehéz órákban, meséljétek el gyermekeiteknek újra meg újra, és tudjátok mindig, hogy Istennek csodálatos terve van veletek!

Tibor és Emese - örömszülők

JAKAB BÁLINTNÉ

**Magdalena
Coso Jacob
1933-2025**

Jakab Magdaléna testvérnőt, gyülekezetünk legidősebb tagját május 7-én hívta haza az Úr, 91 éves korában. Temetésén, május 14-15-én a népes családja, barátai és a *Detroiti Magyar Baptista Gyülekezet* testvérisége emlékezett Jakab testvérnőre és adott hálát életéért.

A vigasztalás ígét *Huli Sándor*, gyülekezetünk lelkipásztora hirdette a 91. Zsoltár, valamint *Rev. Rick Sparks* a János 5:24 alapján.

Egyik unokahúga, *Rosemary Jakab* emlékezett meg testvérnőnk hosszú és tartalmas életéről – abból néhány gondolatot megosztunk itt is az ismerős olvasókkal.

Koszó (Coso) Magdaléna 1933-ban született *Árpádfalván, Braziliában*, ahova szülei 1924-ben vándoroltak ki *Erdélyből*. Ebben a magyar faluban, majd később a *Sao Paulóban* lévő *Első Magyar Baptista Gyülekezetben* nőtt föl, fogadta Megváltójának az Úr Jézust, merítkezett be, majd itt volt a házasságkötésük is 1949-ben az ugyancsak *Árpádfalván* született *Jakab Bálinttal*. Házasságukat három gyermekkel ajándékozta meg az Úr: *Mária, Valentin* és *Cecília*.

A család 1964-ben *Detroitba* költözött, követve korábbi lelkipásztorukat, *Molnár Antal* testvért, aki akkor már a *detroiti gyülekezet* pásztorja volt. Aktív tagjai lettek a gyülekezetnek, gyermekeikkel együtt. Énekarban, zenekarban, női körben szolgált. 61 évig volt gyülekezetünk tagja – amit lehet, hogy senki másról nem mondhatunk el. Vendégszerető volt; ajtajuk nem csak a tágabb (brazíliai és erdélyi) rokonság felé volt nyitva. De őket is szívesen fogadták mások – szövetségünk táborába (Ráma) és más gyülekezetekbe is ellátogattak, támogatva a magyar baptista missziót. Többször felkeresték brazíliai rokonságukat és régi gyülekezetüket is, amiről mindig szeretettel beszéltek.

Férjét 2017-ben kísérté el utolsó útjára, idősebbik leányát pedig 2022-ben. Azóta *Cecília* gondoskodott róla. Családja és a gyülekezet szeretete vette körül. Egy ideje *Huli Valéria* és *Rosemary* felváltva töltöttek vele hetente néhány napot. Április második felében kórház-

ba került. Május 7-én hazahívta őt az Úr – *Cecília, Rosemary, Huli Valéria* és a lelkipásztor *Huli tv. jelenlétében*, imádságával kísérve. Már az Úrnál örül, s mi is vele örülünk majd, talán nemsokára.

Több kedves énekét is elénekeltük a temetés mindkét napján. A megemlékezések során korábbi lelkipásztora, *Herjeczki Géza* idézett föl 4 olyan emléket az ismeretségük 44 éve során összegyűlt sok emlék közül, amelyek az Úr és a gyülekezet iránti szeretetét mutatják. Egyet itt is megemlékezünk: szerette olvasni, és „lapozgatni” a Bibliát. Elsők között volt, aki megkereste és leírva megmutatta nekem az *Evangéliumi Hírnökben* közölt „*Lapozgassuk a Bibliát*” feladványok megfigyeltését. (Az egyik kedvenc fényképemről róla az, amikor az imaházban mutatja, örömmel, a kézzel írott megfigyeltéseit.)

A sírnál Megváltónk János 14,4-6-ban elmondott bátorító és a mennyországba jutás feltételét megfogalmazó ígérei szövege az itt-maradottakhoz.

Gyászolja a kiterjedt család (részletesen a következő angol obituaryban) és a *detroiti gyülekezet*. (HG)

Excerpt from the Brownstown Molnar Funeral Home's Obituary:

Magdalena C. Jacob

September 19, 1933 – May 7, 2025

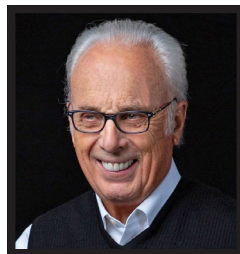
Beloved wife of the late Valentim. Loving mother of Valentim (Roberta) Jacob, Jr., Cecilia (the late Francisco) Imre and the late Maria. Dearest grandmother of Rachel (Joel) Garcia, Jeremy (Magdalena) Jacob, Ashley (Chris) Mauro, Sandra (Richard) Rusnak, Silvia (Kevin) Counts and Sonia Imre. Great grandmother of Rebecca, Deborah, Gabriella, David, Jacob, Stephen, Olivia, Emilia, Jaxon, Tiffany (Peter), Courtney (Kyle), Kaitlynn, Josie (Talljon) and Nicholas. Great-Great Grandmother of Jace and Riley.

JOHN MACARTHUR

(1939–2025)

Ma a világ minden táján az egyház – különösen a protestáns világegyház – gyászolja az ÚR egy hűséges szolgáját, John MacArthur amerikai lelkipásztort, teológust.

MacArthur lelkész több mint öt évtizeden át hirdette minden félelem nélkül, éles elméjű teológusként Isten ígé-

jét. Több ezer prédikációt és több száz könyvet és értékes, egészséges bibliai tanítást hagyott maga után, melyek közül több könyv magyarul is megjelent.

Soha nem kötött kompromisszumot hamis mozgalmakkal. Bátran védte a Szentírás tévedhetetlenségét, elégségségét és tekintélyét; hirdette a Szuverén Kegyelmet, ISTEN abszolút felsőbbrendűségét és az üdvözítő hitből fakadó szentség igazi értékeit. Ezzel a protestáns meggyőződés oszlopává vált a lelki sodródás és a teológiai felszínesség korában.

Dr. John MacArthur 1939-ben született és 2025. július 14-én fejezte be 86 éves zarándokútját. 56 évig pásztorolta a kaliforniai Sun Valley-ben található *Grace Közösség Gyülekezetét*. Emellett 1985-2019 között a *Master's University* elnök/rektora is volt, majd 2019-től az egyetem kancellári tisztségét töltötte be.

Erőtéljes hang volt egy olyan időszakban, amikor nehéz a biblia üzenetéhez hűséges lelkipásztorokat találni, emiatt nagyon fog hiányozni. Miközben családja vigasztalásáért imádkozunk, annak is örülünk, hogy hite láthatóvá és életpéldájává a mai igehirdetők számára is követhetővé vált.

„*A nemes harcot megharcoltam, a pályát befejeztem, a hitet megtartottam.*” – 2Timóteus 4:7 Ez a vers foglalja össze egész életét és szolgálatát. Mindannyian, akik vágyunk arra, hogy lássuk a reformáció szellemének újjáéledését – álljunk szilárdan az Igazság azon alapján, amelyet oly hűségesen fenntartott. Olvassuk írásait. Hallgassuk prédikációit.

Néhány a magyarul is megjelent könyvei közül:

Karizmatikus káosz - biblikus magyarázatot ad, eligazít a szélsőséges tanítások között.

A Mester terve szerinti gyülekezet.

Furcsa tűz – leleplezi a modern karizmatikus mozgalom hamisságait.

Az evangélium Jézus szerint – A megmentő hit igazi jelentésének helyreállítása.

MacArthur Újszövetségi Kommentár.

URAM, támassz több hozzá hasonló férfit a mi generációnkban!

Élete inspiráljon minket arra, hogy mélyebben szeressük az Igét, bátrabban hirdessük azt, és teljesebben éljünk KRISZTUSNAK. (DRMK)

Died: John MacArthur, Who Explained the Bible to Millions

The Southern California preacher wanted to illuminate Scripture with Scripture and separate real Christians from false.

People turn to MacArthur because they trust him as a pastor and because he "is just unpacking what the text says and how that fits into our lives."

MacArthur, for his part, said he hoped he would be remembered for teaching the Bible.

"John's ministry proves how timeless preaching can be when it is merely sound, clear biblical exposition," Phil Johnson said in 2011. "If the aim of preaching is the awakening of spiritually dead souls and the cleansing and transformation of lives spoiled by sin, then all that really counts is that the preacher be faithful in proclaiming the Word of God with clarity, accuracy, and candor." (*Christianity Today*, excerpt)

ALHAMBRA, CA

Május 4-én emlék-istentiszteletre gyűltünk össze az Alhambra-i gyülekezetben, aminek keretében Dr. Szenohradszki János életéért adtunk hálát. János testvér életéről már beszámoltunk a februári számban, most a megemlékezésről olvashatnak a testvérek.

Az alkalmat imaáhitattal kezdtük, Szabó Tivadar testvér, Torontóból, buzditott minket imára az 1Korintus 16:13-14 alapján. A téma nagyon találó volt: "Imádkozzunk hogy legyünk kitartóak és állhatatosak a hitben, és ne a körülményeinkre nézzünk, hanem Istenre!" János testvér élete és munkája bizonyíték volt arra, hogy minden körülmény között Istenben bízott és kitartott a hitben.

Az ígét Horváth Ferenc Melbourne-i lelkipásztor hirdette a Zsoltárok 119:1-8 alapján, *Éljünk Isten törvénye szerint*. Az igeszolgálat után Úrvacsorához járt a gyülekezet, jó volt így is szövetségben lenni egymással és az Úrral.

Emlékezz vissza az útra... szölt az ének, és mindannyian emlékeztünk. Első vagy utolsó találkozásunkra Jánossal. Szűcs Dávid lelkipásztor a Timóteusnak írt levél utolsó részéből olvasta az

ígét "A nemes harcot megharcoltam... a hitet megtartottam." Nem az a fontos, hogy milyen sikeres életet élünk, hanem, hogy tartsuk meg a hitet mindvégig, mint Pál apostol és János testvér is, hogy folytathassuk életünket a menyben.

Az énekescsoporthoz egy János testvér által lefordított énekkel folytatta:

"Tégy engem áldássá, óh Jézusom,
Az életemből téged lássanak.
Tégy engem áldássá, óh Megváltom,
Tégy engem áldássá valakinek még ma."

Novák József, nyugalmazott lelkipásztor folytatta az életút ismertetésével. Angolul kezdte, hogy János testvér menyje és annak családja is megértse. Sokféle munkát végzett János testvér a gyülekezetben: Vasárnapi iskolát vezetett, énekelt az énekkarban, orgonált, és ígét hirdetett Novák testvér távollétében. A szövetségben is vállalt szolgálatot. Az egyetemen is, ahol kutató munkát végzett, mindenki szerette és tisztelte.

Ha Isten békéje lakja a szívem gyülekezeti ének után jöttek az emlékezések. A gyülekezetből sokan felelevenítették kedves történeteiket.

Balla Zsigmond előjáró testvér felelevenített jó pár élményt az elmúlt 28 évből, amikor együtt szolgálhattak az előjáróságban és a konferenciákon. Hálával emlékezett János testvér történeteire amikor fiáról, Jánosról és feleségéről, Emeséről beszélt.

Novák Györgyi kihangsúlyozta, hogy János testvér mindig őszintén érdeklődött az emberek iránt és mindig hajlandó volt tanulni.

Őri István a több mint 20 éves ismertségre emlékezett vissza. Az őszinte és lelkes beszélgetésekre; a sok szakszerű tanácsra és hitbeli imákra.

Szin Anna testvérnő többek közt János testvér udvariasságára emlékezett és arra, hogy még fájó ujjakkal is orgonált.

Dobos Kálmán testvér a sok áldásra emlékezett, amit együtt tapasztaltak meg a Szenohradszki családdal.

Dobos Annamária arról mesélt, hogy mikor Afrikába készültek missziózni és nagyon félt a kígyóktól János testvér bemutatta neki a helyes "kígyó fogásokat".

Szenohradszki Emese testvérnő megköszönte a gyülekezet részvételét és szeretetét, és elmesélte, hogy kis unokájuk megszületése után telefonon

SZÖVETSÉGÜNK GYÜLEKEZETEINEK CÍMJEGYZÉKE

ALHAMBRA (Los Angeles), CA
2216 S. Fremont Avenue,
Alhambra, CA 91803
Lelkipásztor: Szűcs Dávid

CHICAGO, ILLINOIS
5757 West Windsor Ave.,
Chicago, IL 60630
Lelkipásztor: Lukács János

CELEVAND, OHIO (Bethania)
4124 Stickney Avenue,
Cleveland, OH 44109
Lelkipásztor: Deák Zsolt

DETROIT, MICHIGAN
1362 Chandler,
Lincoln Park, MI 48146
Lelkipásztor: Huli Sándor

NEW YORK, NEW YORK
225 East 80th Street,
New York, NY 10075
Lelkipásztor: Dr. Gergely István

TORONTO, CANADA
7379 Islington Ave.
Woodbridge, Ont, L4L 1W2
Lelkipásztor: Püsök Dániel

VENICE, FLORIDA
Nytott Biblia Gyülekezet
165 N Jackson Rd.
Venice FL 34292
Lelkipásztor: Kulcsár Attila

MELBOURNE, AUSZTRALIA
Első Magyar Baptista Gyülekezet
130 Railway Pde.
Noble Park, VIC. 3174
Lelkipásztor: Horváth Ferenc

**További gyülekezetek,
némi együttműködéssel:**

KELOWNA, BC, Canada
Magyar Keresztyén Misszió
Kelowna, BC

János testvér még láthatta a legifjabb Szenohradszki Jánost, imádkozott érte és megáldotta őt.

A befejező ének után finom falatok közt folytattuk az emlékezést. Imánk az, hogy adjon az Úr még sok ilyen felkészült, lelkiismeretes tagot a gyülekezeinkbe, és hadd maradjanak mi utánunk is ilyen jó emlékek.

Őri Kulcsár Ibolya

„SZOLGÁLAT BOLDOG ÚTJA...” AZ ÉSZAKI FÉLTEKÉN

A mögöttünk álló egy év során Isten különleges lehetőségeket adott arra, hogy Észak-Amerika különböző városaiban szolgálhassunk. Utunk során gyülekezeteket látogattunk meg, ifjúsági konferenciákon vettünk részt, zenei szolgálatot végeztünk, valamint gyermekekkel foglalkoztunk több helyszínen is. Az élmények gazdagítottak minket lelkileg és emberileg is – hálával tekintünk vissza minden állomásra.

Köszönet érte a Magyar Kormány Nemzetpolitikai Államtitkársága által meghirdetett Kőrösi Csoma Sándor programnak, hogy ösztöndíjasként részese lehettünk a magyar közösségeknek. Még két helyen tevékenykedhettünk ez idő alatt, Klaudia tanított az evangélikus gyülekezet magyar óvodájában és ugyanakkor az evangélikus gyülekezet kórusát is vezette. Az istentiszteleteken pedig megosztva a baptista gyülekezettel, részt vett mindkét felekezet alkalmain. Jőmagam a református gyülekezetbe kerültem, így ott vettem részt a vasárnapi iskolai tevékenységeken, bibliai történeteket tanítottam, illetve alkalomhoz illő énekeket. Utána pedig a magyar nyelviskolában foglalkoztam a nagyobb gyerekekkel.

Először is, Deák Zsolt lelkipásztor testvér vette fel velünk a kapcsolatot, érdeklődve, hogy tudnánk-e vállalni egy időre zenei szolgálatokat a gyülekezetben. Az Úr így győzött meg, hogy erre az időre itt akar használni a szolgálatban, így igent feleltünk. Így vált a Clevelandi Baptista Gyülekezet lelki otthonunkká. Nagy szeretettel fogadtak a testvérek és kimondhatatlanul hálásak vagyunk mindenért, amit itt kaphattunk! Nagyon sok testvér volt a segítségünkre, bármilyen probléma adódott, volt kihez fordulni segítségért.

2024 őszén érkezünk Clevelandba, ahol részt vettünk egy felelhetetlen ifjúsági konferencián, ahol a helyi magyar baptista gyülekezet fogadott bennünket. A találkozón nemcsak közös dicsőítésekre és lelki épülésre került sor, hanem tartalmas beszélgetésekre, imaközösségekre és személyes biztonyságtételekre is. A helyi gyülekezettel mély kapcsolat alakult ki, és már itt megtapasztaltuk, milyen nagy szükség van az élő közösségre, különösen a diaszpórában élők között. Emellett lehetőségünk nyílt gyerekekkel is foglalkozni: a vasárnapi iskolában interaktív biblia tanulmányt, foglalkozásokat tartottunk, valamint közösen énekeltünk és játszottunk.

A délutáni istentiszteletek alkalmával is lehetőségünk nyílt a szolgálatra. Hálásak vagyunk, hogy nagyon sok testvéri és gyülekezeti összeköttetést fedezhettünk fel, amit ápolhattunk és táplálhattunk az elmúlt időszakban. Hiszem, hogy a későbbiekben is lesz rá alkalom.

A clevelandi gyülekezetben Klaudia a vasárnapiskolában is részt vett a bibliai történetek, aranymondás, énektanításában, a gyülekezeti éneklés és a kórus szolgálat szervezésében. Sikertől pár alkalommal ének feldolgozásokat is készíteni, hangszerekkel, amit használni tudtunk a biblia-tanulmányok, bibliaórák és Zoom-alkalmakon, videofelvételek segítségével.

Több házaspár alkalmán is részt vettünk, ahol új énekeket is taníthattunk a házaspároknak, így azokkal később tudtunk szolgálni a gyülekezetben. Nagyon jó alkalmak voltak ezek.

A Detroit-i látogatások során, jó volt megtapasztalni azt, hogy hozzánk közeli hittestvérek vannak, akikkel együtt, közösen tudunk munkálkodni az Úr ügyéért! Huli Sándor lelkipásztor testvér nagy szeretettel hívott és látott minket, a gyülekezetben több alkalommal is szerveztek zenés istentiszteleteket, ahol a clevelandi és detroiti fiatalokkal együtt szolgálhattunk, zenélhettünk. Jó volt megtapasztalni azt is, hogy milyen szabadon lehet Istent dicsőíteni. Erre volt lehetőségünk több alkalommal, az őszi folyamán egy Worship Night, és az ugyancsak Detroitban megtartott tavaszi ifjúsági konferencia. Dicsőítő csapatunk zenei szolgálattal járult hozzá az alkalmak mélységéhez, és nagy öröm volt, hogy több fiatal is bevonhattunk az éneklésbe és hangszeres kíséretbe.

2024 decemberében Venice-ben szolgáltunk, Kulcsár Attila lelkipásztorral, megkezdve az adventi időszak reményt nyújtó időszakát. Közösen énekeltük a klasszikus adventi énekeket, és zenei szolgálatunkkal igyekeztünk a Jézus eljövételére való várakozás örömét és békeességét közvetíteni a gyülekezet fele. Az istentiszteleten túl időt szántunk a

személyes látogatásokra is – Kulcsár Sándort és családját látogathattunk meg, akik szeretettel fogadtak bennünket. Öröm volt a beszélgetésekben felidézni a múltbeli eseményeket.

Különösen hálás vagyok, hogy az itt élő rokonokat is meglátogathattuk, akik Murfreesboróban, Tennesseeben élnek: Müller János és Ibolya, akik már rég óta várták, hogy találkozhassunk. Külön kiáltság volt számunkra a rokoni és testvéri találkozás.

A nyugati parton, Los Angelesben is ellátogathattunk az Alhambrai Baptista Gyülekezetbe, ahol gyerekekkel foglalkoztunk. A gyülekezeti szolgálat itt virágvasárnap volt, ahol a gyerekekkel együtt szolgáltunk az istentiszteleten. Hálásak vagyunk mindenkéért, akik itt a segítségünkre voltak. Jó volt újra együtt szolgálni Szűcs Dávid lelkipásztorral, akit már korábban megismerhettünk, Erdélyből. Sok közös táborozás és szolgálat köt össze, jól esett mindezeket feleleveníteni.

Utazásunk záróállomása Toronto volt, ahol a helyi magyar baptista gyülekezet vendégszeretetét élvezhettük. A gyülekezet nagy létszáma és aktív közösségi élete példa számunkra. Itt közösen dicsérhettük Megváltónkat, hogy milyen kegyelmes volt hozzánk. Visszatekintve, mindvégig Ő segített minket abban, hogy bárhol is járunk, olyan személyekkel találkozhattunk, akik igazán félik az Urat és a szolgálatban ki veszik a részüket.

Elmondhatjuk: ez a szolgálati út nemcsak másoknak jelentett áldást, hanem számunkra is mély lelki változást hozott. Isten hűsége minden helyszínen megmutatkozott, és mi, akik részt vettünk benne, megerősödve térhettünk vissza. Imádkozunk azért, hogy a megkezdett kapcsolatok, barátságok és szolgálatok folytatódjanak, és hogy a diaszpórában élő magyar testvérek továbbra is megerősödjenek hitükben – egymás hite által, közösségben, Isten dicsőségére.

Soli Deo Gloria.

Veres Dániel és Klaudia
(Barót, Székelyföld)

A BUDAPESTI BAPTISTA ÁRVAHÁZ TÖRTÉNETE (15)

**MEGHALT A BEHARKA BÁCSI
1943. január 18.**

Fekete zászló leng árvaházunk falán. Mély szomorúság van otthonunkban. Gondnokunk, a jó Beharka bácsi, amint a gyermekek szólították, elment a földi létből az örök hazába. Az Ő számára megdicsőülés, a mi számunkra nagy veszteség! 1941-ben megbetegedett, de kórházi és orvosi kezelés után újból el tudta látni munkáját, s mi is örültünk vele, hogy meggyógyult. Két év után visszatért a betegség s már a kórházi kezelés sem segített. Az Úr hazahívta hű szolgáját 22 évig tartó árvaházi szolgálatából.

Beharka testvér mindig szoros összeköttetésben élt az Úrral. Kötelességtudó volt, az árvák ügyét mindig szíven viselte. Atyai megértéssel és szeretettel kezelte dolgainknak legapróbb részletét is. Tápláltságunkra nagyon nagy gondot fordított. Sokat imádkozott értünk, lelkünk üdvösségeért. Tiszta lelkiismerettel szolgált, egy pohár tejet sem fogadott el, egy fillér értékűt az intézetből saját céljára el nem használt.

Négy nappal halála előtt elmondta látomását:

Az Úr bevezette egy nagy raktárba, hol sok láda és fiók volt, mindegyiken az árva család egy-egy tagjának neve volt írva. Ezek a fiókok tele voltak mind jóval, sok édességgel, főleg sok kaláccsal. Beharka testvér ezt látva mondta: Köszönöm Uram, most már megnyugszom, mert láttam, hogy gondod van az árvákra és a jövőre is van részükre elraktározva. Az Úr azt mondta: "Most mutasd a könyvet". Az Úr átnézte és azt mondta: „Jól van”.

Beharka testvérnek több talentuma volt. Elhívott lelkipásztor volt, tudta a gyülekezetet fejleszteni. Nagy hála van a szívemben a sok lelki áldásért, mit szószékről közvetített. Boldog órákat jelentett gyermekektől körülvéve az Úr lábainál ülni és hallgatni tanításait, mit a Szentlélek áthatott, s szívekhez szólt.

Különös ajándéka volt a bűnözökkel bánni és a lelki betegeket gyógyítani. Szegények testvére, ifjúság barátja, békesség apostola és az országos misszió áldása volt. Ő is egy azok közül, akik fényleni fognak, mint a csillagok, örökön örökké!

Reviczki testvér, mint helyettes gondnok, a Jótékonyági Bizottság irányításával végezte az itt hagyott feladatokat tovább.

Beharka Pál
1924-1943.

Régi kedves kép. - 1942.

AZ ÁRVÁK SORSA

Árvaházunk intézménye, *Hitközségünk* tulajdonában 1917-ben, az első világháború ideje alatt indult meg.

A nehéz idők elmúltak, mikor egész éjjelt sorba kellett állni, hogy reggel egy kiló kenyérhez jussunk. Ezt a nehéz szolgálatot, a hűséges *Fekete néni* végezte. Gyermekeink azért nem éheztek, mert volt burgonyánk, bab, tej, és a kertben gyümölcs. Két évtized múlt el azóta. A papírszövet ruhákat felváltották jobbak, mindeniknek volt már szép, sötétkék egyenruhája, szép meleg télikabátja. Intézetünk szépült, fejlődött. A gyermekek lelkivilágába betekintve, tapasztalatokat szereztünk s minden vágyunk az volt, hogy Isten akarata szerint tudjuk őket gondozni, nevelni szeretettel.

Boldogan élve a nagy családban, csak előre és még szebb jövőre gondoltunk, hogy egy jobb s célnak megfelelőbb házat kérjünk Istentől, bár a második világháború sötét felhője már közelgett felénk, nem sejtettük annak borzasztó következményeit. Emlékszem 1943-ban, egy csendes októberi estén, több száz üveg paradicsom eltevése közben, mikor az apróbb háznép már aludt, a Gellért hegy oldalán kigyulladt a stalingyertya napali fénnel világítva meg az árvaházat is, Reviczki testvér figyelmeztetett, hogy az udvaron az üst alatt hamar oltuk el a tüzet. Ezután már többször bomba robbanás zavarta az éjjeli csendet. Kezdődtek a vándorlások az óvóhelyekre. Az óvóhelyünk a mellettünk lévő, az árvaház tulajdonát képező egy emeletes háznak a pincéjében volt. Kőfalak által, több helyiségre volt a pince elosztva. Egyik belső helyiséget rendeztük be az árva család részére. A kisebb gyermekek fekvőhelyeit elkészítettük, vittünk le padokat és egyéb szükséges dolgokat.

Megszerveztük, hogy melyikünknek mire és kikre legyen gondja, ha szól a sziréna. A gyermekeket is kioktattuk, hogy ki, kinek a kezét fogja, mégis megtörtént egy éjjel a sötétben, hogy egy

gyermeket fönt felejtettünk ágyában, de hála Istennek aludt békésen, nem érte semmi baj.

A hatóság rendelkezett, hogy a gyermekeket a Fővárosból mindenki vidékre helyezze ki. Az iskolákban a tanévet március végéig befejezték, így mi is vidéken többfelé hívó családoknál, vagy akinek volt hozzátartozója, özvegy édesanyja, ott helyeztük el őket.

Április 13.-án, a még bent-lévő 22 gyermekkel, az idős *Lippai néni* házi varrónővel, *Sajben Mária* és *Szakács Erzsébet* nővérrel *Kiskőrösre* mentünk. Előző este mondta be a rádió, a vonatunk számát és indulási idejét, reggel 8 órakor a Soroksári állomásról. Kezdtek gyorsan a készülést, csomagoltunk, a gyermekeket lefektettük, hogy kialszassák magukat, de az éjszaka nagyon izgalmas volt. Alighogy elaludtak a kicsinyek, megszólalt a vészjelző sziréna. Fel kellett őket az ágyból szedni, ruhát rájuk gyorsan és levezetni az óvóhelyre. Zúgtak a nehéz bombázó repülő, bomba-robbanások reszkettették meg a levegőt és falakat, lent dermedt várakozás, míg megszólalt a feloldó sziréna jelzés, felmentünk. A gyermekeket lefektettük és folytattuk a munkát, de nem sokáig lehetett, mert újra szólt a sziréna és mentünk az óvóhelyre. Így folyt egész éjjel. Nagy nehezen reggelig mégis becsomagolhattuk a legszükségesebb dolgokat. Isten gondviseléséből előző napon kaptunk 5 kiló vajat Mátészalkáról, valahonnan kenyeret is, így tudtunk mit adni az éhes gyermekeknek.

Reggel a nagy stráfkocsira helyeztük a padokat ülőhelyül s felraktuk a gyermekeket. *Mihály bácsi*, a házmester, kocsit elé fogta a lovakat és indultunk a vonat-hoz. Nagyon nehezen tudtunk kijutni, mert az utak több helyen el voltak zárva, rendőrök vigyáztak a bombatölcséreknél.

Végre kijutottunk, de vonatunk csak 11 órakor indult, s egy félórás út után ismét megszólaltak a szirénák, vonatunk megállt, az utasok gyorsan kiszálltak, s a töltés mellett a földre feküdtünk.

(folytatjuk)

Heckmann Margit

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL

Kárpátalja, Kígyósi körzet

Hálásak vagyunk a Megváltónak, a háború és az ezzel járó kihívások ellenére kegyelme által végezzük a szolgálatait. Tegnap, egy néhány hónapos szünet után, újra használatba vette a Kígyósi gyülekezet az imatermet. Sajnos a 90 évet szolgált tetőszerkezete teljesen elkorhadt, így újra kellett építeni a tetőt. Hozzá építettünk egy kis előteret, illetve külső és belső tatarozást végeztünk. Mögötte sikerült felépíteni egy vasárnapi iskola termet, illetve egy pavilont kemencével és sütőrésszel, gyakori áramkimaradáskor tudja használni a gyülekezet.

Szeretnénk újra indítani a napközis foglalkozásokat, ahol a gyerekek iskola után folytathatják a délutánt, egy tál meleg étel és bibliatanulmányozás mellett.

Továbbra is tapasztaljuk az elszegényedést, sok az özvegy és egyedülálló, kiknek gyermekei és hozzátartozói a háború és a katonai behívások miatt külföldre kényszerültek menekülni.

Imádkozunk és keressük a módját, hogyan tudnánk elindítani egy szociális konyhát.

Ugyanitt, ha az Úr is jónak látja, június 22-én diakónus avatásban részesül Derceni Károly testvér; közel 50 éve nem volt diakónusa a kígyósi gyülekezetnek, Papp Jánost testvért kértük erre a szolgálatra.

Mindemellett az Úr kegyelméből folytathatom a szolgálatot Nagyberegen és Rafajnaújfaluban. A Benei gyülekezetben nyolc év szolgálat alatt megtapasztalhattam Istenünk szeretetét és gondviselését, sikerült egy fiatal házaspárt meghívni és szolgálatba állítani - Tóth Sándor testvért, aki korábban külföldre járt dolgozni hosszabb-rövidebb időre. Miután a MABAVISZ testvérek segítségét kértem, így Istennek hála most a Benei gyülekezetnek van egy MABAVISZ által anyagilag is támogatott misziómunkása.

Nagy Csaba

A megújult kígyósi imaház / Diakónusavatás / Vendégeinkkel az új imaház előtt / 90 éves emlék

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Püsök Dániel* (Amerika)
Alelnökök: *dr. Borzási Pál* (Erdély)
Papp János (Magyarország)
Főtitkár: *Rajna Otto* (Erdély)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptista Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az *Evangeliumi Hírnök* olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Borzási Pál* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Püsök Dániel* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczy Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nehra Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Még ott visszhangzott a tanítványokban az Úr Jézus szava: „Az aratni való sok, de a munkás kevés: kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába”. Szívük, Mesterük szívével együtt érzett a sokaság láttán, mely maga sem tudta, mily százalomra méltó, mert elgyötört és elesett, mint a juhok a pásztor oltalmazó jelenléte nélkül. Miközben bensőleg fölkeszültek a lelki aratókért mondandó imára, gondolatban talán sorra vették ismerőseiket: vajon ki lesz majd alkalmas arra, hogy az imát meghallgató Úr parancsára elinduljon a szent munkára.

A szelíd Mester tekintete kedvtelve pihent meg a gondterhelt arcokon: „Mind-egyikük valaki másra gondol, önmagát méltónak egy sem véli a nagy aratásra, ők kellenek nekem. Alázatuk által győzni fog Igém e világon”.

Magához hívta hát őket, s ezzel új fejezet kezdődött a tizenkét tanítvány életében. Eddig csak tanulók voltak a legcsodálatosabb Mester iskolájában. Mától kezdve apostolok, küldöttek, az Úrtól vett fölhatalmazással, tarisznyájukban a nélkülözhetetlen útravalóval: Jézus Krisztus eligazító szavával.

Azóta is tanítványok megszámlálhatatlan serege indult el már ily módon. Így fogadott föl minket is munkájába az Úr egy napon, s ezt ismételte meg minden egyes napon, új feladatokat róva ránk. Alkalmatlanságunk tudata csak azért nem bénít meg bennünket, mert mindennap újra megszólít elhívó, mennyei hatalmat ajándékozó és isteni eligazítást nyújtó szavával.

Járuljunk most is kicsinységünk tudatában az Úr elé, s figyeljünk arra, amit most tanít!

1. *Soha ne feledjük el, hogy az Úr szolgálai vagyunk!* – Elhívásunk az Ő döntésére épül. Erőnk, tudásunk tőle jön. Nélküle semmit sem tehetünk. Csak akkor lehetünk boldogok, ha utunkat, cselekedeteinket az Ő terveihez szabjuk. Ezért soha ne némuljon el ajkunkon e fohász: „Vezess parancsolataid útján, mert abban gyönyörködöm. Add, hogy szívem intelmeidre hajoljon” (Zsolt 119:35.36).

2. *Lássuk meg, hogy Isten lépésről lépésre viszi véghez művét általunk!* – Először kipróbálja hűségünket a kevesen, mielőtt ránk bízna a többet, a nagyobbbat.

A tanítványokat is először hittestvéreikhez küldi el, s csak azután – az ebben hűségeseket – a föld végső határáig. Ma is így van ez. Nem remélheti a családi körben mulasztó, hanyag ember, hogy Isten áldását teszi majd a gyülekezetben. Ha valaki nem hajlandó arra, hogy érző szívvel fölkarolja egy-egy beteg felebarátja gondját, nem lesz az soha az embermilliók nyomorúságainak eredményes orvosává.

3. *Csak megfelelő fölszereléssel indulhatunk el a szolgálatra.* Először is le kell tenni terheinket. Nemcsak a még lappangó,

Ó, MONDD, MIRE VÁRSZ? / WHY NOT TONIGHT?

Für Béla, 2025

Elizabeth Reed & Calvin Bushey

1. Ó, jöjj, vár Meg-vál - tód ma rád. Ó, jöjj, és ne vá - rasd to - vább.
2. Ó, si - ess, mert ké - ső - re jár. Jó A - tyád szí - ve visz - sza vár.
3. En - gem is hí - vott "gyer - me - kem, jer és kő - vess" szolt sze - li - den.
4. Hall - já - tok, ma is hí - vo - gat. Meg - té - rö bü - nöst el - fo - gad.

Chorus
Ad tisz - ta, szép fe - hér ru - hát. Az Úr vár ma rád.
Sze - ret - ve hív és meg - bo - csát. Az Úr vár ma rád. Ó,
A mennyben he - lyet ké - szí - tett Ne - kem és ne - ked.
Jé - zus az i - ga - zi ba - rát. Az Úr vár ma rád.

mondd, mi - re vársz? Ó, mondd, mer-re jársz?
mondd, mi - re vársz? mondd, mi - re vársz? mondd, mer - re jársz? mondd, mer - re jársz?

A menny nyit - va áll, az Úr ha - za vár.
a menny nyitva áll, a menny nyitva áll, az Úr ha - za vár, ha - za vár.

rejtegetett bűnöket, hanem mindazt, amitől megnehezedik a szív, eltompul lelki érzékenységünk. Az Úr szolgálata ugyan nem kötelez bennünket szerzetesi szegénységre, de a misszió története azt mutatja, hogy az eredményes és elismert munkások soha nem voltak dúsgazdagok. Nyilván azért, mert életük céljának nem az anyagi ügyletek útvesztőiben való sikeres előrehaladást választották, hanem a lelki javakhoz vezető utat. Így aztán Péterrel együtt elmondhatták: „Ezüstöm és aranyam nincsen, de amim van, azt adom neked...” (ApCsel 3:6), s továbbadták mindazt, amire az Úrtól reájuk bízottaknak leginkább szükségük volt. Ezért az istenfélelem és megelégedettség ne hiányozzék soha lelki fölszerelésünkből!

4. *A szolgálat során az észlelt betegséghez igazodjék a gyógyszer.* – Evangélium-

hirdetés és szeretetszolgálat a két legfőbb jó, amire szüksége van embertársainknak. Am bármennyire szorongat is minket a bizonyágtéves készsége, ha éhezével találkozzunk, először kenyeret kell adnunk neki. Ha viszont egy büntudattól gyötört, talán már öngyilkosságra készülő ember vetődik az utunkba, akkor és ott nem tehetünk mást: vallást teszünk arról, aki magához hívja és megszabadítja a bűntől megfáradtakat, hogy kivezesse őket életük kilátástalan zsákutcájából.

Minden eligazítás annyit ér, amennyi megvalósul belőle. Ha elfogadtuk a tanácsot, az e napra szóló útravalót, induljunk el a cselekedetek mezejére, hogy Krisztus első tanítványaihoz, szolgálati elődeinkhez hasonlóan általunk is terjedjen Istenünk embert boldogító, áldott országlása.

Győri Kornél